

ЯК КОЗАК-ХАРАКТЕРНИК, ЗАКАРПАТСЬКИЙ МОЛЬФАР І КОНОТОПСЬКА ВІДЬМА ДІДОВЕ ОЗЕРО РЯТУВАЛИ

*перший український марвел
комедія на дві дії*

Тимошенко Люда

Лесик Козак-характерник – ніжний і тривожний юнак (25), вбраний в елегантний пісочний костюм

Оксана Конотопська відьма – шахрайка з Борисполя (30, але виглядає на 40), алкоголічного вигляду чорноволоса фам фаталь у звабливих шмотках

Дам'ян Закарпатський мольфар – кремезний чолов'яга з чорною бородою (66), у закарпатсько-мольфарському одязі. Має дуже невідповідний зовнішності писклявий сміх (наприклад як у севільського хохотуна)

Дід Міна – невеликого зросту сивочолий дідусь з ціпком (70), вбраний у мішковину

Мох – Сфагновий мох, зелена волохата істота з журавлиною по всьому тілі, без рук, лише з ногами (без реплік, але при стресі пердить зеленим димом)

Бобер – бобер (без реплік) слухняний помічник

Молода вовчиця – чи то вовчиця, чи то собака (без реплік, але виє, гарчить і гавкає)

Професор – антагоніст (50+), такий хитрий, що перехитрив сам себе, носить чорні роги окуляри

Камера – майже персонаж, але не живий. Коли у сцені вмикається Камера, така частина сцени називається «шоу». Це означає, що все відбувається у прямому ефірі і ми можемо чути звуки глядачів: сміх, обурливе «у-у-у», або підтримуюче «о-о-о». Тоді до реплік додається персонаж «Глядачі».

Диктор (ка) – голова в телевізорі, яка говорить банальності і тривіальності

Монтувальники – 2 шт. Ті, хто монтують і підключають камеру. (без реплік і емоцій)

ДІЯ ПЕРША

СЦЕНА ПЕРША

На великому екрані транслюється випуск новин.

ДИКТОР (КА)

Сакральна місцина з середньовічними лісовими культурами, гідрологічний заповідник Дідове озеро перебуває на межі зникнення. Професор Середя, який вже багато років опікується флорою, фауною і корисними копалинами заказника почав дзвонити у дзвони.

ПРОФЕСОР

(читає з листочка)

Там розташовані унікальні угруповання журавлини зі сфагновим мохом, висота яких сягає півметра. На плаву озера ростуть кущики багна болотного, вересу, верби попелястої та вушкатої, а також дерева вільхи клейкої, берези пухнастої, сосни звичайної...

ДИКТОР

Місцеві мешканці повідомляють, що відбуваються значні тектонічні зсуви, які руйнують дороги, а не лише шкодять рослинам.

ПРОФЕСОР

Не лише рослинам. Поблизу озера є птахи глушиці і тетеруки, гніздяться лебеді-шептуни. Також чорний лелека, гуска сіра, кряква звичайна...

ДИКТОР

Як бути з тим, що Дідове озеро відіграє важливу водорегулюючу та водоохоронну роль у регіоні? Чи означає це, що без води можуть залишитися сотні тисяч мешканців?

ПРОФЕСОР

У тому озері водиться карась

сріблястий та золотистий, щука,
окунь, йорж, лин, в'юн...

ДИКТОР

Чи пов'язано це з тими дивними
звуками, про які йдеться у скаргах
місцевих? Чи впливають вони на те,
що ця ланка екомережі може
зникнути?

ПРОФЕСОР

Зникнуть бобри, ондатри, лосі,
олені, кози, вовки...

ДИКТОР

Так у чому, ~~мать-вашу~~, справа???

ПРОФЕСОР

Я рахував підрахунки, заміряв
заміри, досліджував дослідження –
використав весь свій науковий і
професорський потенціал, але
марно. Воно пересихає це озеро,
перетворюється на болото! Загинуть
птахи, дикі звірі, унікальні
рослини...

ДИКТОР

Так а що ж робити?

ПРОФЕСОР

Мушу констатувати, що наука тут
безсила. Ми вже навіть кликали
батьошку, але священна сила теж не
допомогла. Лише комарі від кадила
повмирили. У озері поселилося
справжнє ЗЛО. Сатана! Настав час
кликати важку артилерію.

ДИКТОР

На прохання професора Середи по
всій країні ми оголосили кастинг
справжніх магів і чародіїв, (далі
голос ЗК) відьом і ворожок,
характерників і чаклунів, шептунів і
шептунів. Після серії магічних
змагань було обрано трійку

найкращих.

На екрані з'являються Характерник, Мольфар і Відьма. Вони стоять на підвищенні як супергерої, в лице їм дмухає вентилятор, щоб романтично тріпотіло волосся.

ДИКТОР (ЗК ГОЛОСОМ ЯК НА ТИТАНАХ
РЕСЛІНГУ)

Вони споконвіків володіють справжньою магією: Лесик – козак-характерник, Оксана – відьма з Конотопа, і Дам'ян – закарпатський мольфар. Хто з них найсильніший, найпотужніший, найхитріший? Хто переможе зло? Хто обдурить сатану?

Поки диктор говорить, на екрані почергово з'являються названі особи. Вони як в рекламному ролику роблять в камеру специфічний жест. Лесик грайливо відкидає гривку з лоба, Оксана підносить до рота кулак, Дам'ян дуже мрачно дивиться в камеру.

ПРОФЕСОР

На них остання наша надія. Вони поїдуть на Дідове озеро і там відбудеться останнє змагання. Хто з цих трьох виявиться найсильнішим – вступить у боротьбу з лихом. А якщо переможе – отримає унікальний інклюзивний бурштин з древньою комахою і грошову винагороду.

Поки професор говорить, екран зменшується до розміру маленького телевізора, який стоїть на тумбочці у великій затишній сільській світлиці. Зображення стає дуже неякісне як при поганому сигналі. Тепер ми бачимо діда Міну, Моха, Вовчицю і Бобра. Вони з великим здивуванням слухають Професора в телевізорі.

СЦЕНА ДРУГА

Там само.

ПРОФЕСОР (У ТЕЛЕВІЗОРІ)

Ми не можемо допустити, щоб сфагновий плав з малопоширеними видами рослин зник назавжди. Зникне сніжно-біле латаття і глечики жовті, осока стрункокореневищна і росичка проміжна...

Дід Міна з усієї сили грюкає ціпком по телевізору, той вимикається. Істоти налякані. Мох пердить.

ДІД МІНА

Це що таке, я вас питаю?

Бобер біжить наливає діду склянку каламутної бурди з графінчика. Протягом наступного монологу дід Міна емоційно трясє склянкою, деколи підносить до рота, але продовжує спіч. Зрештою, розтрясає її повністю не зробивши і ковтка.

ДІД МІНА

Хто ці всі люди і нашо вони сюди їдуть? Як ніби у нас своїх додіків мало. Один камінюку з джерела забрав щоб сортір підперти. Греблю прорвало, всю городину залило так, що картошка повистрибувала.. Другий, паскуда така, ту картошку позбирав і в сусіднє село в садок відніс. Діти мало не повмирали від срачки. Разом з вихователями. Бо дороги нема, щоб в лікарню поїхати. Вся в горбах і калабанях. Міст через річку провалився. А окзазується нам озеро спасать треба. Хай би їх так замкнуло, як наш трансформатор замикає. На телевізорі один канал працює і той всяку ерунду показує. Вас всіх спасать їдуть, поняли? Ви, оказується вмираєте. Разом з глечиками жовтими і білим лататтям. Шо, Мох? Як журавлина? Не сохне? (відриває в Моха журавлину, кидає в стакан). Хай би їхня екосистема так як наша буяла. Хоч на півшики. Зло, понімаєш, поселилося. Хай тільки приїдуть, я їм покажу сатану.

МОЛОДА ВОВЧИЦЯ

Р-р-р-р-р

Ричить на двері.

ДІД МІНА

Ну, або ти їм покажеш.

Двері зненацька відкриваються, в світлицю монтувальники вкатують Камеру. Мох пердить. За камерою заходить Професор. У професора на поясі висить рація.

ПРОФЕСОР
Добрий день цій хаті.
(монтувальникам) Ось тут
ставляйте.

Далі до кінця сцени монтувальники мовчки монтують камеру.

ПРОФЕСОР
Де у вас розетки?

Бобер розгублено показує єдину розетку, з неї стирчить штекер від старого радіоприймача і заголені провoda від телевізійного шнура. Професор витягає штекер, все іскрить, відриває від неї провoda. Дивиться на радіоприймач.

ПРОФЕСОР
Який цікавий артефакт. Пам'ятаю
«Піонерську зорьку». Та-та-та-
таааа-та-таааа! (співає програш до
піонерської зорьки)

МОЛОДА ВОВЧИЦЯ
(підспівує)У-у-у-у-у-у-у-у-у.

Дід Міна грюкає об підлогу ціпком.

ДІД МІНА
Що це таке, я вас питаю?

ПРОФЕСОР
Вам випала велика честь приймати в
своїй хаті головне шоу країни. За
це отримаєте медаль чи навіть
орден.

ДІД МІНА
Всралася мені ваша медаль.

ПРОФЕСОР
Попадете в телевізор.

ДІД МІНА
Я вам мішок картошки дам, щоб ви
звідси пішли і не топтали підлогу.

ПРОФЕСОР

Я так бачу, ви зовсім не
зацікавлені у порятунку
заповідника?
Вам, я бачу, зовсім начхати на
бобрів і сріблястих карасів?

ДІД МІНА

Бобри, як бачте, почувають себе не
зле (показує на бобра). А з
карасів я уху зварив на обід. Вам
не пропоную, бо вам пора.

ПРОФЕСОР

Незаконне утримання диких звірів і
браконьєрський відлов риби у
заповіднику? Вам ця уха дорого
обійдеться. Що там за пристройка у
дворі?

ДІД МІНА

Хлів. Ще мій дід строїв.

ПРОФЕСОР

Незаконна, значить. Що це за бурда
у графіні?

ДІД МІНА

Лікувальний напій.

ПРОФЕСОР

Тут кожна собака в райцентрі знає
(вовчиця ричить), що дід Міна жене
найкращий самогон на журавлині.
(витягає журавлину зі стакана діда
Міни, з'їдає) Дід Міна, ви знаєте
скільки за перегон і незаконну
продаж дають? І що буде з цими
нешасними, коли вас заберуть?

Показує на істот, дід Міна похмуро мовчить.

ПРОФЕСОР

(примирливо)

Ну не хочете медаль, кажіть чого
хочете. Наші спонсори можуть все.
Можуть новий паркан збудувати. Чи
щєбьонки у дворі посипать? Мішок
корму для вашої собачки?

ДІД МІНА

Дорога на райцентр вся розмита і роздовбана. Останній міст завалився. Треба трансформатор построїти, бо електрика замикає...

ПРОФЕСОР

(перебиває) Домовилися!

Простягає руку діду Міні і одразу відсмикує, бо Вовчиця гарчить.

ПРОФЕСОР

І корм для вашої собачки.

Рація на поясі Професора починає шипіння, він міняється в лиці, бере рацію і спішно виходить.

СЦЕНА ТРЕТЯ

Та сама світлиця. Посередині збудований міні-подіум для змагань. Стоять парасольки – відбивачі. Вздовж задньої стіни натягнуті чорні штори, щоб виглядало все як у студії, але якщо її відсунути, то буде видно і сільські вікна і лубочні картинки на стінах, портрет Тараса Шевченка в рушниках. Стоїть вішак з різними костюмами. У світлиці пораяться Мох і Бобер. Відкриваються двері, заходить Професор, за ним Оксана, Лесик і Дам'ян.

ПРОФЕСОР

Ось ваші апартаменти на час шоу. Коли глядачі оберуть найсильнішого, двоє поїдуть додому, а один лишиться.

ОКСАНА

(розглядається) А можна я вже поїду?

ПРОФЕСОР

Не можна. Ви підписали контракт. Дід Міна житиме у літній кухні, але готуватиме вам їсти. А оці двоє... Вони тут... Словом, деколи теж будуть жити.

Дам'ян здивовано дивиться на Моху, підходить ближче.

ДАМ'ЯН

Що ти є таке???

Мох ляжливо пердить. Дам'ян пискляво регоче.

ЛЕСИК

Не лякай дитину.

ОКСАНА

Що значить – готуватиме нам їсти?
Домовлялися про доставку з
обласного ресторану. Я сільське не
їм.

ДАМ'ЯН

А я бачив як ти в писк хотдог
запхала. Одним махом.

ОКСАНА

До чого тут це?

ПРОФЕСОР

Дорогу розмило. Не буде доставки.
Тому вас сюди гелікоптером
привезли.

Лесик стурбовано дивиться в смартфон.

ЛЕСИК

А інтернет? Його теж розмило?

ПРОФЕСОР

Його тут і не було ніколи.
Сьогодні встановлять старлінк. Ось
вам сценарій завтрашнього шоу. А
ось – костюми.

ДАМ'ЯН

А це до чого? Я буду в своєму
костюмі.

ОКСАНА

Я чуже не вдягатиму.

ПРОФЕСОР

Хіба конотопська відьма не має
бути у народному строї, з
віночком?

Вдягає Оксані на голову вінок, Оксана гидливо зриває.

ОКСАНА

У мене свій віночок.

Дістає з сумки і вдягає на голову кічову діадему. Як в поганій рекламі робить лице звабливої феміни. Професор вздыхає, протягує Лесику шаровари.

ЛЕСИК

У мене теж є свій професійний стрій. (поправляє на собі метелик)

ДАМ'ЯН

У нас офіціанти в Криворівні краще вдягаються.

ЛЕСИК

Я би попросив!

ДАМ'ЯН

Слухай, а я тебе десь вже бачив...
От тільки не можу згадати...

Пильно вглядається в Лесика, той знічено опускає голову.

ПРОФЕСОР

Робіть що хочете, але сценарій прочитайте уважно. Щоб ніяких накладок, щоб все по тексту.

Професор виходить, забирає з собою вішак з костюмами, пропускає у дверях Діда Міну. Той несе на підносі суп, за ним йде Молода Вовчиця. Вовчиця радісно кидається на Лесика, махає хвостом. Лесик лякається.

ЛЕСИК

Я перепрошую, я собак боюся.

ДІД МІНА

Вона ще нікого ніколи не вкусила.

ЛЕСИК

Всі страшні історії починаються з цих слів. А потім в сторіз фотки порваних ротів і очей.

Молода вовчиця шкірить зуби, Бобер виводить її за двері.

ДІД МІНА

Ну нічого, познайомитесь-полюбитесь. Я - дід Міна, а осьо - моя фірмова юшка з лінів.

Ставить піднос на стіл. Лесик протягує йому руку. Дід Міна тисне

руку, але Лесик тисне якось не так, старий дивується.

ЛЕСИК

А я - Лесик. Я - вегетаріанець.

УСІ ХОРОМ

Привіт, Лесик.

ДІД МІНА

Суп на рибі.

ЛЕСИК

Я риби теж не їм.

ДІД МІНА

Ну то юшку посьорбай, картошку
повибирай.

Всі сідають за стіл. Лесик сумно жує хліб.

ОКСАНА

Пахне смачно, як в ресторані.

ДАМ'ЯН

(кривляє) Я сільське не ї-ї-їм.

ОКСАНА

(не звертає увагу) При такому-то
супі та й не тойво?

Бобер бігом несе графінчик і склинки, наливає. Оксана цокається
з дідом Міною і залпом випиває.

ДІД МІНА

Хлопці, дівчата... Я не знаю що вам
там наговорили. Але з нашим озером
все в порядку. І з бобрами і з
жовтими глечиками. Ніхто не
вимирає, нічого не пересихає. Зло
не там треба шукати. Вас якимось
обманом сюди затягнули.

ДАМ'ЯН

Я глянув на те озеро. З ним не все
в порядку.

ЛЕСИК

Ага, вода як ніби кров. Ніколи
такого не бачив.

ДІД МІНА

Вона таке поки я живу. А живу я довго. То через торфи. Вода вимиває торфи, того і колір іржавий. Люди лікуються тою водою. Там нічого не треба рятувати. Природа собі знає.

ОКСАНА

(підморгує Бобру, той їй знов наливає) Але ж рівень води впав? Я хоч і не професорка, але бачу як береги заголилися.

ДІД МІНА

Ну одне літо нижче вода, інше – вище. То ж залежить. (стишується) Є зона за колючим дротом, ще до в'їзду в заповідник. Отам щось лихе робиться.

ЛЕСИК

Те, що за межами заповідника – не в нашій компетенції.

ДІД МІНА

А те що в межах заповідника не треба рятувати!

ОКСАНА

Ну тоді яка вам різниця? Якщо все нормально, то ми виступим, скажем що зло побороли, сатану перехитрили і поїдемо додому.

ДІД МІНА

Ну а нашо це все?

ЛЕСИК

Не знаю кому що, а мені треба медійність. Для мене це шанс.

ДАМ'ЯН

А мені треба бурштин.

ДІД МІНА

(До Оксани) А тобі що треба?

ОКСАНА

Відпочити і підлікуватися (ікає).

ДІД МІНА

Значить так. Я кожному по великому кульку бурштина насиплю, коли це все закінчиться. Тільки борони-боже ви щось на моєму озері рятувати надумаете. Весь той цілий сатана таке вам зробить, що забудете як рідну маму звати.

УСІ ХОРОМ

То він існує?

ДІД МІНА

А от побачите.

Дід Міна встає, біля нього стають Мох і Бобер, в двері вламується Вовчиця, теж стає поруч.

ДІД МІНА

Але краще до цього не доводити...

СЦЕНА ЧЕТВЕРТА

Світлиця задекорована під шоу. Порожній подіум оточений двома софітами. Збоку, в напівтемряві (але ми їх бачимо чітко) на табуретках сидять Дід Міна, істоти і маги, які зараз не виступають. Дід Міна тримає в руках сценарій і годинник. Бобер тримає в руках кришки від каструль і чекає сигнал від діда Міни. Голосно тікає годинник. З-за чорних штор виглядає голова Оксани.

ОКСАНА

Ну що там?

ДІД МІНА

Ще вісім секунд.

Оксана ховається.

ДІД МІНА

П'ять чотири три два один. Мотор, камера!

Бобер грюкає кришками. Запалюються софіти, вмикається камера, Оксана, вбрана в чорний мереживний пен'юар, каблучки і діадему ефектно з'являється на подіумі.

ГЛЯДАЧІ (ЗК)

О-о-о!

ДИКТОР (КА) (ЗК)

А ось і наша перша претендентка на перемогу. Усі знають не лише Конотопську битву і Конотопський трамвай. Слава Конотопської відьми пройшла крізь віки і її сила передалася нашій чарівній Оксані. Красуня, чаклунка і ворожбитка з Конотопу готова поборотися за звання найсильнішої, найхитрішої магині. Магесси... Словом, вітайте, спостерігайте і голосуйте!

Бобер грюкає кришками.

ГЛЯДАЧІ

(Захоплення) О-о-о!

Оксана дає сигнал Моху, той ногою натискає на магнітофон. Лунає якась попсова композиція (на вибір режисера). Оксана починає еротичний танець на місці, розв'язує пеньюар, грається з ним, але нічого конкретно не показує. Заголяє то стегно, то плече, присідає, встає. Подає це ніби якийсь фокус. Деколи може з кішені в камеру посипати бльостками, витягнути з ліфчика квітку, з трусів блискучу стрічку. Це триває деякий час.

ГЛЯДАЧІ

(Розчарування) У-у-у!

МОЛОДА ВОВЧИЦЯ

У-у-у-у-у.

Дід Міна затуляє морду вовчиці, Мох вимикає магнітофон.

ДИКТОР (ЗК)

Глядачі розчаровані, вони чекають на реальне диво. Ну ж бо, Оксано з Конотопа, доведи що ти справжня чаклунка і чародійка. Покажи магію!

Дам'ян з місця підказує їй жестами, щоб показала груди, сміється. Дід Міна затуляє йому рот. Бобер грюкає кришками. Оксана подає знак Бобру, той б'є барабану дріб. Оксана показує свою руку, стискає її в кулак і повністю запихує його в рот.

ГЛЯДАЧІ

(Захоплення) О-о-о!

Усі, хто сидять на табуретках у світлиці виказують своє здивування. Лесик намагається повторити фокус, але ледь не ригає. За ним ледь не ригає Мох.

ДИКТОР (ЗК)

Вау Оксана з Конотопа! Вау майстриня магії! Цікаво, чи вдасться комусь перевершити нашу чародійку? Переплюнути нашу красуню? Це ми побачимо після реклами.

Бобер гамселить кришками.

ДІД МІНА

Камера стоп!

Вимикаються софіти, вимикається камера.

ОКСАНА

Ну шо, нормально так?

ЛЕСИК

Ну, круто. А як ти це робиш?

ОКСАНА

Магія, Лесик, магія.

ДІД МІНА

Лесик, приготуйся, в тебе дві хвилини.

Лесик дивиться у селфі-камеру на телефоні, причепуряється. Підтягує вентилятор до подіуму. Заходить за штори.

ОКСАНА

А пан закарпатський мольфар мене привітає з успіхом?

Дам'ян дивиться на свій кулак.

ДАМ'ЯН

Непогано, Оксано. Але от якби ти мій кулак в пилі захвала, то то би був справжній успіх. А так шо?

ДІД МІНА

До прямого ефіра п'ять чотири три два один. Мотор, камера!

Бобер грюкає кришками.

ДИКТОР (ЗК)

А ось і другий претендент на звання найкращого найсильнішого найхитрішого мага! Прямий нащадок Івана Сірка – отамана усього війська Запорізького! Загадковий козак-характерник Лесик з села Голубкове. Чи справді непереможна правиця легендарного прашура торкнулася нашого учасника і наділила його здатністю до чар? Давайте перевіримо?

ГЛЯДАЧІ

О-о-о!

Лесик з'являється на подіумі, підходить до мікрофону.

ЛЕСИК

Здоров, мене звати Лесик. Насправді я в Голубковому лише народився і школу закінчив. А так я все життя прожив у Запоріжжі. На Бульварі Шевченка.

Робить жест – чи це не круто?

ГЛЯДАЧІ

О-о-о!

ЛЕСИК

Ходять чутки, що козаки-характерники можуть обертатися на якусь іншу істоту. Так от, будь-яка жінка може таке робити. Наприклад, перевертень Катя вночі перетворювалася на бревно.

Робить жест у камеру – хіба це не смішно? Глядачі підступно мовчать. Вовчиця гарчить, дід Міна затуляє їй рот.

ЛЕСИК

Окей, тоді відкрию страшний секрет. Те, що характерники обертаються на вовкулаків – це міф.

ГЛЯДАЧІ

(Розчарування) У-у-у!

МОЛОДА ВОВЧИЦЯ

У-у-у-у-у-у-у!

ЛЕСИК

Ну, добре, тоді як вам такий жарт?
Для перевертня-оптиміста місяць
завжди на половину повний.

Жарт не розуміє ніхто, крім Дам'яна, він починає свій сміх, але вчасно зупиняється.

ГЛЯДАЧІ

У-у-у!

МОЛОДА ВОВЧИЦЯ

У-у-у-у-у!

ДИКТОР (ЗК)

Лесик з села Голубкове Запорізької області! Чи ти є справжній козак-характерник, чи лише прикидаєшся? А ну доведи свою силу! Здивуй магією і справжнім чаклунством! Запали цей ефір своєю харизмою!

Лесик засмучений. Але подає сигнал Бобру. Бобер підносить йому бокал. Лесик побутово бере бокал в руку і починає кричати на нього ультразвуком. Гранчак розлітається на скалки.

ГЛЯДАЧІ

О-о-о!

ДИКТОР

Оце справжня магія! Оце справжні чари! З такою силою побороти справжнє зло – раз плюнути. З таким чаклунством перехитрити сатану – плюнути другий раз! А щоб плюнути третій раз ми з вами зберемося після реклами. Залишайтеся з нами.

Бобер гамселить кришками.

ДІД МІНА

Камера стоп!

Вимикаються софіти, вимикається камера. Лесик сходить з подіуму дуже засмучений. Бобер починає замітати скалки.

ЛЕСИК

Ну як так? Розказуєш людям щось дотепне і реакції ноль. А показуєш банальний фокус - волають що та собачка.

МОЛОДА ВОВЧИЦЯ

Р-р-р-р.

ЛЕСИК

Ай ну тебе.

ДІД МІНА

В нашому селі так кожний додік вміє.

Бобер бере інший бокал, верещить на нього, той розлітається. Бобер знову замітає.

ДІД МІНА

Дам'ян, приготуватися, твій вихід за хвилину.

ДАМ'ЯН

Справжнім мольфарам не треба готуватися. Для них чари це життя, а не конкурс якийсь.

ОКСАНА

То чого ти сюди приперся?

ДАМ'ЯН

Тебе забув спитати.

ЛЕСИК

Бурштин хоче.

ОКСАНА

І нашо справжнім мольфарам бурштин?

ДІД МІНА

До прямого ефіру п'ять, чотири, три, два, один. Мотор, камера!

Бобер гамселить кришками, вмикаються софіти і камера.

ДИКТОР (ЗК)

А ось і останній учасник шоу!
Споконвіків мольфарів називали
повелителями чортів. Вітайте
Дам'яна з Криворівні! Чи справді
він на чомусь знається? Чи дійсно
він міцний як Закарпатський
коньяк? Ну ж бо, дістань свою
мольфу і покажи чого ти вартий?

ГЛЯДАЧІ

О-о-о!

Дам'ян продовжує сидіти на табуретці. Дістає дримбу, починає грати. Несподівано софіти починають миготіти з характерним електричним звуком. Раптом усе світло згасає, настає абсолютна темрява. Замовкає дримба. Це триває певний час. Хтось обережно кашляє. Одночасно вмикаються софіти і камера, а Дам'ян вже стоїть на подіумі страшний як чорт. Розтуляє свій кептар, піднімає посох, навколо починають бити блискавки і гриміти грім. (Усе страхіття має забезпечуватися якісними спецефектами). Від страху пердить Мох і зелений дим затягує сцену. Світло гасне. Чути сміх Мольфара.

СЦЕНА ЧЕТВЕРТА

Світлиця. Атмосфера лінощів і нудьги. Жужжить муха. На стіні в йогівських стрічках догори ногами звисає Лесик, розтягується. На його телефоні грає якась медитативна тибетська музика. Оксана з косметичною маскою на обличчі сидить за столом, бухає, грає в карти з Бобром. Дам'ян з мухобийкою ходить по світлиці, полює за мухою. Мох ходить за ним і теж видивляється муху. За вікном чути гавкіт і вий Вовчиці.

ЛЕСИК

Як же задовбала ця собака.

ДАМ'ЯН

Мене оце бринькання на твоєму телефоні дуже нервує. Не можна під щось інше звисати?

ОКСАНА

Хлопці, не сваріться.

ДАМ'ЯН

Ну а шо? Собачка його задовбала. А як я зараз розкажу шо я на власні очі вчора бачив? Що ти вчора з тою собачкою у дворі виробляв?

ОКСАНА

О. О. О. Вимагаю подробиць.

ЛЕСИК

Не було такого.

ДАМ'ЯН

Якого - такого? Шкода що я фотку
не зробив.

Дам'ян б'є по стіні мухобийкою. Мох шукає по підлозі, показує ногою де лежить вбита муха. Дам'ян терєбить його по голові, піднімає муху і несе до портрета Тараса Шевченка. Відгортає рушник і вішає туди муху. Чути чавкання.

ОКСАНА

Ти так його розгодуєш, що він
скоро нас з'їсть.

ДАМ'ЯН

Нехай кушає. Він - не
вегетаріанець, як кое-хто.

ОКСАНА

Ха-ха. А я вчора бачила як Лесик
сало їв.

ЛЕСИК

Не було такого.

ОКСАНА

Ті шкурки від сала, що дід Міна
сказав курям викинути, ти в
передпокої зібрав з тарілки і
зжер.

Лесик намагається звільнитися від стрічок і вилізти з петлі, але
заплутався і кумедно чебуряє ногами.

ЛЕСИК

(до Бобра) Ей, ти, як тебе там?

Бобер кидається на допомогу, але Оксана його стримує.

ОКСАНА

Ч-ш-ш-ш. Нехай повисить. Так шо?
Їв шкурки чи не їв?

ЛЕСИК

Не їв я!

ДАМ'ЯН

От жи ж брехло.

ЛЕСИК

Та допоможіть, бо кров голову
заливає.

ОКСАНА

Ну а шо тут такого. Признайся, ми
нікому не скажемо.

ЛЕСИК

Мені білки потрібні!

Оксана дає сигнал Бобру, той допомагає Лесику виплутатися. Лесик падає на підлогу. Заходить дід Міна з відром бульби, за ним Вовчиця.

ДІД МІНА

Що це у вас тут несеться?

ОКСАНА

А Лесик ваших кур об'їдає.

ДАМ'ЯН

А ще він вчора вашу собаку у морду
цілував, а вона йому його морду
лизала.

ДІД МІНА

Та на здоров'я собі.

Вовчиця підходить до Лесика, він затулив лице руками, йому образливо і соромно. Вовчиця облизує йому лице. Дам'ян сміється.

ДІД МІНА

Чого ви до людини вчепилися? Краще
картошку сідайте чистить. А я вам
щось важливе скажу.

ОКСАНА

Я відосік під це знайшла. Тут
якраз поради від крутейшого шеф-
повара.

Оксана показує всім відео на телефоні. (Глядачі можуть побачити на великому екрані). На екрані з'являється убога кухня. Заставка «Смачно з Олександром» (якийсь музичний програш) З-під стола вистрибує Лесик у фартуху, у кухарському ковпаку, з ножом і вилкою у руках.

ЛЕСИК (НА ЕКРАНІ)
Вас вітає Олександр і сьогодні ми
будемо готувати салат Нісуаз.

ДАМ'ЯН
А-а-а! Тепер я згадав де тебе
бачив!

Дам'ян починає заходитися від сміху. Лесик кидається на Оксану.

ЛЕСИК
Вимкни це, я тебе дуже прошу!
Оксана швидко передає телефон Дам'яну, той назад Оксані. Лесик
стрибає між ними. Лесик на екрані продовжує.

ЛЕСИК (НА ЕКРАНІ)
Не треба боятися. Хоч страва
французька, але всі продукти
доступні. Їх можна купити в АТБ.
Або попросити у сусідки.
(підморгує) При бажанні анчоуси
можна замінити на звичайний
оселедець.

Неекранний Лесик починає гірко плакати.

ЛЕСИК
Що ви за люди такі? Що я вам
зробив?

Дід Міна грюкає ціпком об підлогу.

ДІД МІНА
Ану циц!

Оксана перелякано вимикає відос. Лесик кидається геть зі
світлиці. Вовчиця біжить за ним.

ДІД МІНА
Зовсім вже показалися! Це все від
дармоїдства.

ДАМ'ЯН
Я не дармоїд. Я вам дах на сараї
підлатав. І хлів почистив.

ОКСАНА
А я... (дивиться на Бобра) Ми вам всі
фіранки попрали, посушили і
повісили. І баняки

повідшкрябували.

ДІД МІНА

Ви це все три місяці робили. Нашо
Лесика зі світу зживаєте?

ДАМ'ЯН

Ну бо він дармоїд і є. То біля
озера гуляє, то на стіні висить як
вурдалака. Під бісівську музику.
Ненужне существо.

ДІД МІНА

То треба людину після цього
згноїти?

ДАМ'ЯН

А руку як він жме? Як ніби пісюна
в'ялого в долоню кладе. Правиця,
понімаєш, отамана Сірка.

ДІД МІНА

От з цим не можу не погодитися.

ОКСАНА

Ви нам щось важливе хотіли
сказати.

Дід Міна подає знак Бобру. Той наливає всім по чарці. Всі мовчки
випивають.

ДАМ'ЯН

Чую, що лихим пахне.

ДІД МІНА

З озером біда.

ДАМ'ЯН

А я казав!

ОКСАНА

І я казала!

ДІД МІНА

Циц! Казали-мазали. Все було
добре, поки ви не приїхали.

ДАМ'ЯН

На тобі. Наказав нам не чіпати, а

тепер жаліється.

ДІД МІНА

Було вже таке колись. Коли за
советів кар'єр почали копати.
Недалеко тут. Красний кварцит
добували. Такий котлован вирили,
що дай боже. Тоді озеро наше
почало всихати. Як ніби порушили
щось у природі. І мох сфагновий на
тому озері ділитися почав.

Всі дивляться на Моха. Той киває головою. Дід Міна відриває три
журавлини, кидає всім у стакани. Бобер знову наливає.

ДАМ'ЯН

(до Моха) То ти сепаратист,
получається?

ОКСАНА

Отщепенец.

ДІД МІНА

Цілі сплави порозпадалися. Багато
шматків погнило просто, бо вода
впала і забродила на сонці. А
отого я витягнув і якось виходив.
Та й в хаті лишив.

ОКСАНА

Так і шо?

ДІД МІНА

Та шо. Ходив, сварився. Скарги
писав. Мені сказали, що кварцит
важливіший ніж твоє болото зі
сплавами. Але жадність погубила.
Так землю довбли, що пробрили до
води. І всю їхню техніку залило і
накрило.

ОКСАНА

А озеро?

ДІД МІНА

Ну озеро шикарне получилось. З
водою як на картинці. Зараз там
база відпочинку. Катамарани,
бесідки, шашлик. Нормально.

ОКСАНА

Не, наше озеро - Дідове.

ДІД МІНА

А-а-а. Так як там перестали
колупатися, так і озеро прибуло.

ДАМ'ЯН

А той?

Показує на Моха.

ДІД МІНА

А той вже звик при хаті. І мені,
старому, веселіше. Це вже років
сорок тому було. А зараз знов
якась нездорова петрушка почалася.
Оце як ви приїхали, то вода почала
спадати аж бігом. От стільки за
тиждень зникає (показує на ціпку).
А сьогодні побачив, що мох почав
ділитися. І чорний лелека на
очереті повісився.

ОКСАНА

То, виходить, Професор правий був?

ДІД МІНА

От про це і хотів побалакати. Якщо
Професор правий, то якого хрена
він вас сюди припер?

ОКСАНА

Ну бо ми маги. Просто ви сказали
що все норм, то ми нічого і не
робили.

ДІД МІНА

Гівно ви на паличці, а не маги.

ДАМ'ЯН

Но-но!

ДІД МІНА

Шахраї і є. З шахрайкою.

ОКСАНА

Альо! А це?

Швиденько запихає кулак в рот.

ДІД МІНА

Оксаночко, дай мені спокій. В тебе просто рот як варежка, а кулак як часничинка.

Оксана сумно вздыхає. Дам'ян заходиться сміхом.

ДІД МІНА

Циц! Я вам тут не шуткі шуткую. Щось поганеньке робиться. І не тут, а за тим колючим парканом. І думається мені, Професор щось знає.

У двері заглядає Професор.

ПРОФЕСОР

Добрий день цій хаті.

СЦЕНА П'ЯТА

Там само.

ПРОФЕСОР

Бачу, обжилися... Відпочиваєте...

Професор обходить світлицю, підходить до Тараса Шевченка, хреститься.

ДАМ'ЯН

Тільки рушник не рухайте.

ПРОФЕСОР

Бо що?

Зухвало відсуває рушник, щось бачить і в страшному шоці задкує.

ПРОФЕСОР

А-а-а-а! Що це?

ДАМ'ЯН

Це - Микола.

Професор на трясущихся ногах йде до столу, бере один зі стаканів і осушає.

ОКСАНА

Які ви лякливі.

Осушає свій стакан. Професор бере себе в руки.

ПРОФЕСОР

Нічого не лякливий. Просто
неочікувано. Ось, я вам відомості
про зарплату приніс. Читайте і
підписуйте.

Дістає з дипломата якісь папірці. Роздає Дам'яну і Оксані. Ті
уважно вивчають.

ДІД МІНА

Я перепрошую, а де дорога, міст і
трансформатор? Ні там ні там ще
конь не валявся. А скоро зима.

ПРОФЕСОР

В процесі, в процесі.
Ось вам креслення проектів. На
дорогу вже є тендер і є
затверджена бригада македонців.
Ось фотографія бригади. А ось
макети трансформатора і моста.

Дістає і ставить на стіл макет електровежі дуже схожої на
ейфелеву з дитячого конструктора, такий саме попсовий міст.

ДІД МІНА

І де ви цю дуру збираєтеся
ставити? (показує на
трансформатор)

ПРОФЕСОР

Спеціалісти мають під'їхати,
порахувати розу вітрів, перевірити
парусність. Щоб не т'яп-ляп.

ДІД МІНА

А як вони під'їдуть, якщо дороги
нема і моста нема?

ПРОФЕСОР

Ну от як македонці покладуть, так
і під'їдуть. Не будем же ми їх на
гелікоптері туди-сюда. Міст вже на
наступному тижні почнуть
монтувати. Дивіться яка краса
(показує макет моста) І цей, там ще
мішок сухого корму у хліві і...

ОКСАНА

Я перепрошую. А чому обіцяна була одна сума, а тут стоїть в три рази менша?

ПРОФЕСОР

А тому, що бюджет був розрахований на одну людину, а вас тут трое лишилося.

ОКСАНА

А ми тут при чому?

ПРОФЕСОР

А я? Чи я маю з кишені своєї дістати і вам тут на стіл покласти? Хто вам винен, що ви не відсіялися?

ОКСАНА

Глядачі так вирішили.

ПРОФЕСОР

То я мушу що? Збір організувати? Мовляв, дорогі глядачі! Раз ви так вирішили, то прошу дуже зберіть гроші для магів і чародіїв. Бо їм треба! Нашим глядачам теж не солодко. Одна радість – на ваші чари подивитися. А ви і того не даєте.

ОКСАНА

Як це не даєм? Згідно контракту кожен з нас робить відеозвіт раз на тиждень. Про те, як ми з нечистою силою боремося.

ПРОФЕСОР

Ну і давайте подивимося на ваш відеозвіт.

Дістає телефон, включає відео. Всі дивляться у телефон, глядач може побачити відео на великому екрані. Оксана в діадемі і яскравому макіяжі сидить за столом з чорною скатертиною. На столі стоїть свічка. Видно лише лице Оксани і свічку.

ОКСАНА (НА ВІДЕО)

Топ-топ, Конотоп.
Поки не скажу я «стоп»

Покажи мені сповна
Де сховався сатана?
Вогонь і свічка – якщо сатана
сховався у озері – погасни!

Дивиться напружено на свічку. Свічка раптово гасне. Кінець відео.

ОКСАНА

Ну, нормально. Що не так?

ПРОФЕСОР

Глядачі – не придурки. Один
фільтри наклав і ось що вийшло.

Знову демонструє то само відео, але з певним фільтром, коли навколо Оксани не темно, а все видно. Коли Оксана каже слово «Погасни!» У кадрі з'являється Бобер, який дмухає на свічку. Кінець відео. Всі дивляться на Оксану і Бобра.

ПРОФЕСОР

Скандал ледве зам'яли. Сказали, що
фейк зробив сам глядач. І навіть
оштрафували його. Але більше
такого допустити не можна.

ДІД МІНА

Очі бачили що брали. Які гроші
такі і чари.

ПРОФЕСОР

Ось контракт. Ось підписи. Ось
інформація про штраф. Бачили очі,
коли підписували?

ОКСАНА

Все, з мене досить! Я сідаю у ваш
вертоліт і лечу назад.

Встає, починає метатися по світлиці, збирає якісь речі. Згадує, що в неї маска на лиці, знімає, жбурляє на підлогу. Бобер розстроєно бігає за нею, намагається забрати все в неї з рук.

ПРОФЕСОР

Хіба на мітлу сядеш і полетиш... У
свій Бориспіль. Да, Оксано
Петрівно?

Оксана зупиняється.

ПРОФЕСОР

А там вже на тебе чекають. Люди у погонах. Чого зупинилася?

Оксана сідає. Бобер усі речі розкладає назад. Підіймає з підлоги маску, несе Оксані. Рація на поясі Професора починає шипіти, він міняється в лиці і швидко її вирубає.

ПРОФЕСОР

Короче так. Відео щоб були переконливі. І мені треба командна робота. Де ваш Характерник?

ДАМ'ЯН

Пішов стежками Чорного лелеки.

ПРОФЕСОР

Но-но. Контракт! Якщо хтось вибуде ви всі постраждаєте. Грошима і санкціями. Ні дороги ніякої не буде ні моста. ні трансформатора. І старлінк відключим.

Встає, збирає всі документи, краде макети у дипломат і йде до дверей.

ДАМ'ЯН

Мій внутрішній відун каже, що сатана поселився за колючим парканом.

ПРОФЕСОР

Нехай твій внутрішній відун побереже своє здоров'я. Там проводяться секретні дослідження радіації.

ДІД МІНА

Ви її екскаваторами досліджуєте?

ПРОФЕСОР

Навіть не думайте туди лізти, якщо життя дороге.

ДАМ'ЯН

З Миколою попрощайтеся.

Професор шугається від портрета. Розвертається, по дитячому грозить усім пальцем. Виходить.

ДАМ'ЯН
А що Бориспіль?

ОКСАНА
Аеропорт.

ДАМ'ЯН
Ага, поняв. І що?

ОКСАНА
Нічо.

Оксана випиває останню чарку зі стола.

ДАМ'ЯН
Да ладно вже, розкажуй.

ОКСАНА
З херов? Про себе розкажуй.

ДАМ'ЯН
А я просто собі мольфар.

ОКСАНА
Білий чи чорний?

ДАМ'ЯН
Нормальний.

ДІД МІНА
Щось мені це все не подобається.
Ви бачили фото тої бригади? Хіба
то майстри?

Раптом за вікном чути страшний крик Лесика і виття вовчиці. Усі вибігають зі світлиці.

ДІЯ ДРУГА

СЦЕНА ПЕРША

НАТ. Низькорослі дерева кілька штук. Лежить велика камінюка, біля неї Дам'ян, Дід Міна та Бобер намагаються підняти якусь невелику споруду, яка завалилася (дерев'яний сортір). Оксана і Мох спостерігають. Вовчиця метушиться, стурбовано тьвкає, виє. З сортіра несеться переляканий крик Лесика.

ЛЕСИК (ЗК)

Поможіть, вмираю! А-а-а-а.

Нарешті вдається підняти сортір, з вирізаного сердечка на дверях дивляться очі Лесика.

ЛЕСИК

(смикає двері) А-а-а-а! Відкрийте!

Дід Міна ззовні посуває замок. З середини вибігає Лесик, двері закриваються. Дам'ян і Дід Міна намагаються підперти сортір камінюкою.

ЛЕСИК

А-а-а! Обтрусіть з мене це все!
Зніміть з мене це все!

ОКСАНА

Що зняти? На тобі нічого немає.

ДІД МІНА

Іди оно в озері скупнися.

Оксана дивиться у глядацький зал (це-озеро).

ОКСАНА

Я дуже не раджу. Воно наче
підвонює.

Лесик починає себе нюхати, вовчиця теж обнюхує його.

ЛЕСИК

(заспокоюється) Ніби не пахну.

ДАМ'ЯН

Чого ти взагалі туди поліз? У нас
біля хати такий хороший туалет.

ЛЕСИК

Там звук.

ОКСАНА

Який звук?

ЛЕСИК

Той, що я вже чую багато днів. Він
звідти йшов.

Усі прислухаються до сортіра.

ДАМ'ЯН

Немає там ніякого звука.

Дам'ян хоче відкрити двері.

ЛЕСИК

(страшним голосом) Не відкривай!
(спокійно) Це зараз немає. Але час
від часу він з'являється. Я
постійно тут ходив-прислухався.
Намагався зрозуміти. А сьогодні
зрозумів. Вона теж його чує.

Показує на Вовчицю.

ВОВЧИЦЯ

У-у-у!

ОКСАНА

Отакий звук?

ЛЕСИК

Ні! Такий як ніби в трубах висі і
скрегоче.

ДІД МІНА

А чого ми не чули?

ЛЕСИК

Я маю дуже чутливі вуха.

ДІД МІНА

Так, а хто тебе заклав?

ЛЕСИК

Я не знаю! Я почув звук, зайшов. А
там якась кришка на землі. Як у
погріб.

ДАМ'ЯН

Може як на «толчку»?

Дам'ян знову хоче відкрити двері.

ЛЕСИК

А-а-а. Не треба.

Стає спиною до дверей, не пускає.

ОКСАНА

Ну і?

ЛЕСИК

Ну і відкрив я ту кришку. Думав – раз вже тут, то цей... Чаю зеленого багато випив... Глянув – а звідти на мене очі дивляться!

ДАМ'ЯН

З толчка?

ЛЕСИК

Да! Я кришку захлопнув, почав двері смикати, а вони не відкриваються. Так смикав, що туалет впав.

Усі починають сміятися. Лесик терпить який час, потім відходить від дверей.

ЛЕСИК

Прошу дуже.

Дам'ян відкриває двері, усі (крім Лесика і Вовчиці) заглядають в сортір. Чути звук, як ніби відкривається кришка. Дам'ян розвертається.

ДАМ'ЯН

А очі великі були?

ЛЕСИК

Середні такі.

ОКСАНА

(відходить) Лесик, там ведро з засохлим гівном, які очі?

Всі відходять, сідають на краю сцени, дивляться на «озеро». Лесик обережно заглядає в туалет.

ЛЕСИК

Не було тут відра! Клянуся! Був прохід, як у погріб. А звідти, з темряви, хтось дивився...

Ніхто на Лесика не звертає уваги. Дам'ян починає набивати люльку. Лесик з гупанням закриває двері, замок від гупання закривається. Лесик підсідає до всіх з винуватим лицем.

СЦЕНА ДРУГА

Там само.

ОКСАНА

Даси курнути?

ДІД МІНА

Я б теж тягу дав.

ЛЕСИК

І мені будь ласка.

Бобер показує, що теж не проти затягнутися.

ДАМ'ЯН

Але це не проста люлька. Це – мольфа.

ОКСАНА

А набиваєш чим?

ДАМ'ЯН

Зіллям.

ОКСАНА

Нарешті покажеш чари?

ДАМ'ЯН

Я вам що – фокусник якийсь? Чари – вони або є, або їх не є (закурює).

ЛЕСИК

У нас у Запоріжжі таке зілля «ганджібасом» називали. Кажуть – такі чари відкривалися...

ДАМ'ЯН

Сам ти «ганджібас». На, тягни.

Лесик тягне, закашлюється. Всі по черзі дають «тягу». Навіть Моху дають.

ОКСАНА

І що зараз буде?

ДАМ'ЯН

Пора вас всіх вивести на «чисту воду».

ОКСАНА

Де ти тут бачив «чисту воду». Подивися яке болото.

ДАМ'ЯН

Болото сидить всередині нас. От
ти, Оксаночко. Скажи. Ти хоч раз у
житті була в Конотопі?

ОКСАНА

В смислі?

ДАМ'ЯН

В прямому.

Оксана розгублено розглядається.

ОКСАНА

Ні.

ЛЕСИК

То ти - шахрайка?

ОКСАНА

Це мені повар-характерник каже?
Прабаба була відьмою з Конотопа,
мені її дар передався.

ДІД МІНА

І що це за дар?

ОКСАНА

Поки не бухала, то бачила органи
хворі в людей. Підказувала де
проблема і до якого лікаря йти.
Весь Бориспіль до мене в черзі
стояв.

ДАМ'ЯН

А потім?

ОКСАНА

Люди часто дякували цукерками і
бухлом. Я це все в магазин
здавала, на гроші міняла. А потім
перестали приймати і довелося
самій то всьо пити.

ЛЕСИК

А цукерки?

ОКСАНА

Дай мені спокій. А потім дар почав

пропадати. І хтось пустив чутки що я проходимка. Довелося закрити «контору» і піти на роботу.

ДАМ'ЯН

В аеропорт?

ОКСАНА

Ага. У багажний відділ. Я ще тоді могла бачити метал крізь обшивку валіз. Тому, крала звідти різні ланцюжки-кульчики. Часто там і гроші були заховані. Ділилася з іншими працівниками і охороною. А потім стався скандал, нас викрили. Але зам'яли, бо пів-аеропорта в ту схему було втягнуто.

ЛЕСИК

Фу як негарно. Я з Єгипта раз летів і в мене з багажу оніксовий канделябр витягнули. То ти була?

ОКСАНА

Кому нафіг треба твій канделябр? А потім і той дар пропав.
(розглядається) А що це я вам тут розказую?

ДАМ'ЯН

То через чарівну люльку. Ця мольфа з зіллям заговорена на правду. Хто сосне - одразу «колотися» починає.
(хіхікає)

Лесик починає плюватися, витирати рот з середини.

ДАМ'ЯН

Дарма, дарма. Пізно плюватися.
Зараз і ти нам всю правду розкажеш.

Лесик починає пхати в рота Оксанин кулак, щоб нічого не сказати.
Дам'ян розвертається до Діда Міни.

ДІД МІНА

Чекай-чекай. (переводить тему) А звідки нам знати, що Оксана правду сказала? Красти гроші по чемоданах

любий додік може. Тут і відьмою не треба бути.

Лесик дістає з рота кулак.

ЛЕСИК

Мені баба казала, що якщо під пахву дулю покласти, то справжня відьма матюкатися почне.

Всі (включно з Бобром) дивляться на Оксану, скручують дулю і кладуть собі під пахву. Оксана намагається заховати кулак в рот, але не встигає.

ОКСАНА

Ах ви гниди з лобка старої качки! Вишкребки плюгаві! Гімно нероздушене! А шоб вам срака по шву розійшлася! Шоб вам так живіт розперло, шоб ви пісюна свого не бачили! Бодай би ви всі всралися та ще й криво!

По мірі того як Оксана кляне, всі по черзі забирають дулю з під пахви. Останній забирає Бобер.

ЛЕСИК

Все, все. Повірили.

ОКСАНА

(втирає чоло) А шоб вас...

Дід Міна дістає з кишені флягу, протягує.

ДІД МІНА

На, ковтни. Але зав'язуй з цим. Де ж то бачено шоб таку благодать божу пропити?

ДАМ'ЯН

Ой, чи вона божа? Всі чари від лукавого. Того немає щасливих відьом. І немає щасливих мольфарів. (вздихає, затагується)

ДІД МІНА

Це ж що отримується, якщо й тебе зараз запитати, то ти теж всю правду вивалиш?

ЛЕСИК

Ага! Попався. Ану кажи нашо тобі бурштин? Що ти хочеш з ним зробити?

Дам'ян бігом пхає собі в рот Оксанин кулак, починає мичати. Лесик з Оксаною намагаються витягти кулак з рота.

ДІД МІНА

Ану циц!

Всі замовкають, завмирають.

ДІД МІНА

Здається тепер і я щось чую.

Чути віддалений звук як ніби гудіння труби і скрегіт. Вовчиця починає підвивати.

ЛЕСИК

А я казав!

Лесику показують, щоб заткнувся. Всі обережно встають і підходять до сортира, Дам'ян відкриває двері. Звук чути дужче. Дам'ян нахиляється і витягає відро. Оксана підсвічує всередину телефоном.

ДАМ'ЯН

О, прохід ніби якийсь.

ЛЕСИК

Очі, очі бачиш?

ОКСАНА

Такі дурні, як в тебе.

ДАМ'ЯН

Треба йти. Нарешті відео нормальне запишемо.

ЛЕСИК

Хоч ріжте мене, я не піду.

ОКСАНА

Підеш. Професор вимагав командної роботи. Я через тебе не хочу гроші втрачати.

Лесик задкує, але Оксана з Дам'яном заштовхують його в туалет, де він з криками зникає. Усі по-черзі зникають за ним. Останнім йде дід Міна і наказує Вовчиці і Бобру.

ДІД МІНА

А ви лишайтесь тут. Ти будеш гавкати, якщо шо. А ти... Словом... Теж тут лишайся.

Дід Міна зникає в туалеті, двері закриваються. Вовчиця починає тривожно підвивати. З вирізаного сердечка виглядають очі діда Міни.

ДІД МІНА

Циц!

СЦЕНА ТРЕТЯ

Темно, лише ліхтар мобільного вихоплює невеличкий шматок простору. Це Дам'ян тримає телефон. Чути дихання усіх членів команди – вони йдуть. Йдуть якимось загадковим тунелем.

ДІД МІНА

Ти от ідеш попереду і своїм здоровенним тілом все світло затуляєш. Нічого не видно.

Дам'ян зупиняється, розвертається. Тепер ми бачимо усіх. Зупинка раптова, тому всі по черзі врізаються один в одного.

ДАМ'ЯН

Ну давайте я стану в кінець. А ви всі вишикуйтеся за зростом як на фізкультурі. Щоб попереду йшов найменший.

Першим стає Мох, за ним Дід Міна, Дам'ян замикає колону і висвітлює перед собою усю компанію.

ЛЕСИК

На фізкультурі перший йде найвищий. А ми як «леснічка дурачков».

ДАМ'ЯН

Сам ти – «леснічка дурачков».

ДІД МІНА

У нас місцина така. І люди невисокі і дерева невисокі. Дерево може століття рости, а заввишки бути не більш п'яти метрів.

ОКСАНА

А тобі скільки років, Дід Міна?

ДІД МІНА

Много, Оксана.

ОКСАНА

А що ж ти так довго живеш, а про цей прохід нічого не знаєш.

ДІД МІНА

Ну бо в мене таке впечатлення, що він новий.

ДАМ'ЯН

А сортір нашо стоїть? При чому старий. Де то бачено, щоб коло села да ще й коло лісу да ще й коло озера сортір стояв.

ЛЕСИК

Да, це дуже дивно. Це якби ще тут якийсь курорт був, то я розумію. А так-то сільські люди в туалети коло лісу не ходять.

ОКСАНА

Хто б казав.

ЛЕСИК

Я звук почув!

ДІД МІНА

Тут колись рибхозяйство було. Хата для рибаків стояла і туалет при ній. Хату давно на дрова розібрали. А сортір недавно впав. А один додік - Семен з крайньої хати - навіщось його підняв і камінюкою припер. Камінюку з джерела забрав - там все село питну воду брало. І, падло таке, потоп зробив і джерело занепастив. Половині села городину позаливало.

ОКСАНА

Чули-чули ту історію. Про картошку

і все інше. А прохід?

ДІД МІНА

Проходів і тунелів тут багатенько. І з часів князя Святослава і з часів «партизанської слави». Вся земля порита як мурашник. Але цей якийсь новий.

ДАМ'ЯН

Або просто ти про нього нічого не знаєш. Може ж так бути?

ДІД МІНА

Не може! Не може такого бути! Чуєте? Я ту кожен кущ верболоза і кожен березу знаю! Тут без мого відома карась не нереститься і шука ікру не мече. Понятно? Це моє озеро і мій ліс.

ОКСАНА

Чекайте! Який класний монолог для відео. Дід Міна, можеш повторити?

Дам'ян, Характерник і Оксана оточують діда Міну, спрямовують селфі-відео. Глядач може це бачити на великому екрані.

ОКСАНА

В неймовірно складних умовах, в підземеллях поліського краю...

ЛЕСИК

Без води, їжі і інтернету.

ДАМ'ЯН

Чаклуни працюють на порятунок не лише озера, а й усієї екосистеми області.

ОКСАНА

Місцевий абориген-довгожитель Дід Міна покаже нам таємний хід до «офісу сатани». Пару слів що ви про це знаєте?

ДІД МІНА

(в камеру) Ідіть в жопу!

Вихоплює телефон, кидає його об стіну. Відео зникає.

ДІД МІНА

Камера, стоп.

Настає темрява.

ОКСАНА

Бляха-муха! Підсвітить хтось, не
можу знайти телефона.

ДІД МІНА

Я вас попереджав, що зі мною шуткі
шутить не треба. Ще раз таке
зробите – погоню спать в літню
кухню.

Лесик підсвічує.

ОКСАНА

Поняли-поняли. Але кидати нашо?
Екран тріснув.

Знову чути скрегіт.

ЛЕСИК

Чшшшшш. Це десь зовсім поряд.

ДІД МІНА

Якась чортівня.

ЛЕСИК

Може давайте назад підем? А туди
якось завтра навідаємося.
Ліхтарики візьмем, щоб назнімати
зі світлом хорошим?

ДАМ'ЯН

Давай-давай, підсвітлюй тим що є.
Треба хоч глянути що там.

Усі знову починають йти.

ОКСАНА

Топ-топ Конотоп
Поки не скажу я стоп
Покажи мені сповна
Де сховався сатана

ДАМ'ЯН

Таке дурне придумала, ще й
нескладне.

ОКСАНА

А то не я придумала. То моєї
прабаби замовлялочка.

Дід Міна починає хреститися.

ДІД МІНА

Господи, прости мене, грішного.

ДАМ'ЯН

От щось я не вірю, щоб твоя
прабаба казала слово «сповна»

ЛЕСИК

Ми кудись прийшли.

Усі повключали ліхтарі і освітлюють приміщення. Це велика
печера. Посередині стоїть вагонетка, над нею – труба. Раптом
чути скрегіт і з труби у вагонетку висипається порція сірого
каміння. Мох пердить, печеру затягує пилюкою і зеленим димом.
Усі починають кашляти.

ЛЕСИК

Що це, блядь, таке?

Дам'ян перехиляється і дістає з вагонетки камінь.

ДАМ'ЯН

На бурштин не схоже.

ДІД МІНА

Бо це не бурштин, а берилій. Ось
вам і справжнє зло...

ОКСАНА

Лесик, включай камеру.

ЗТМ

СЦЕНА ЧЕТВЕРТА

На великому екрані (відео в записі). Лесик, Оксана і Дам'ян
стоять біля сортира.

ЛЕСИК

Привіт, я Лесик, а це – вхід в
печеру зла. (хіхікає)

Оксана відкриває двері туалету.

ОКСАНА

Сатана хотів зашифруватися і
заплутати наші сліди.

Дам'ян витягає з туалету відро з гівном.

ДАМ'ЯН

Але команду справжніх чаклунів не
так просто обвести навколо пальця.

Камера пірнає у прохід. Наступний кадр - вагонетка з берилієм.
Видно як у вагонетку з труби у стелі сиплеться каміння. Оксана
заходить у кадр, відганяє руками пилюку.

ОКСАНА

Пересихає озеро? Просідає земля?
Розмило дорогу? Там, де ми шукали
лиху потойбічну силу - знайшли
людську жадність.

В кадрі з'являється Лесик, кашляє від пилюки.

ЛЕСИК

Наш вердикт:
Причина пересихання Дідового озера
- незаконний видобуток берилію на
території заповідника.

В кадр входить Дам'ян.

ДАМ'ЯН

Щоб це з'ясувати не треба бути
провидцями. Але якщо вам потрібні
наші справжні магічні послуги -
звертайтеся. Внизу екрана -
к'юаркоди, за якими можна нас
знайти.

На екрані з'являються портрети Оксани, Лесика і Дам'яна з
к'юаркодами. Екран зменшується до розміру телевізора у світлиці
діда Міни. Навколо - як у глядацькій залі на табуретках сидять
Професор, Дам'ян, Оксана, Лесик, дід Міна, Бобер, Вовчиця,
стоїть як неприкаяний Мох. Усі дивляться на Професора. Професор
мовчить. Лесик починає надсадно кашляти. У Оксани обличчя як при
вітрянці покрите червоними плямами.

ПРОФЕСОР

Це все, звісно, дуже цікаво... Але

яке це має відношення до нашого шоу?

ДАМ'ЯН

Як це - яке? Саме пряме. Попросили знайти причину - ось вона вам. Так би мовити - на ліцо.

Показує Оксану.

ОКСАНА

Я вимагаю компенсацію за отруєння важкими металами. І новий телефон.

ЛЕСИК

(кашляє) І я вимагаю! І негайної медичної допомоги.

ПРОФЕСОР

Ну, Оксана Петрівна, у вас, по-моєму, очевидна алергія на надмірне вживання алкоголю. А у вас, нащадок отамана Івана Сірка - звичайна простуда.

Дістає з кишені конвалюту пігулок, протягує Лесику. Протягом наступної сцени, Лесик часто заходиться кашлем.

ПРОФЕСОР

І ніхто ж більше не захворів, правильно?

ДАМ'ЯН

Мольфари не хворіють. А дід Міна має імунітет. Він тут все життя берилієм дихає.

ПРОЕСОР

Допустім. Тільки ось що я вам скажу. Контракт підписаний на змагання у магії. А ви мені якусь туфту підсунули. Конспірологічну.

ОКСАНА

Ти, професор, що - йобу дався? Яка в пізду туфта? Тут скандалу на чотири блядських ефіра вистачить. Якщо не підходить до твого сраного шоу, знайдем інше. Будеш його з

Менської колонії дивитися, поки
зеки тобі хуй на лоба
викладатмуть. Ой. Яка скотина дулю
скрутила?

Дам'ян забирає дулю з-під пахви.

ПРОФЕСОР

Знач так, шановні. Мені це все
надоїло. (встає) Або ви видаєте
мені чарівне викриття вселенського
зла. Повторюю – чарівне. Без
всяких там важких металів. Або
кожен з вас пошкодує, що...

Рація на поясі Професора починає шипіти, Професор швидко
вимикає.

ДАМ'ЯН

Тихо-тихо. Давайте розберемося як
нормальні люди. Викуримо люльку
миру (підморгує Оксані),
поговоримо про закінчення шоу, яке
підійде і нашим і вашим. А,
професор?

Дам'ян дістає з кишені люльку, мішечок з зіллям. Починає
набивати.

ПРОФЕСОР

(Сідає) Оце, я розумію, слова
притомної людини. Шоу, так
сказать, маст гоу он. Навіть якщо
виникли якісь, скажімо так,
альтернативні побічні явища... Які,
на перший погляд, можуть пояснити...
Але лише на перший... І то не досить
переконливо...

Дам'ян розтягує люльку. Протягує Професору. Професор бере люльку
і далі розглагольствує. Усі з нетерпінням чекають коли професор
затягнеться і слідкують за його рукою.

ПРОФЕСОР

Але ж наш глядач, розумієте,
глядач – він не пробачить. Глядач
втомився, він важко працює на
заводах, в полях, у офісах. Рутинна
нашого життя набула, так би
мовити, критичної точки.

ДАМ'ЯН

Професор, дайте тягу, бо загасне.

ПРОФЕСОР

А немає у вас, скажімо віскі? Бо я
якось люльку з торфяними напоями
звик.

ОКСАНА

А торфяний самогон діда Міни вам
не підійде?

Професор махає рукою, мовляв, давайте. Бобер біжить за
самогоном.

ПРОФЕСОР

Так про що я говорив?

ОКСАНА

Про рутину критичної точки.

ПРОФЕСОР

Ах да! Так от, щоб ця критична
точка не настала... (бере самогон)
Потрібно, щоб глядач вірив у диво,
розумієте? (хиляє, дивиться на
люльку) Воно погасло.

Віддає Дам'яну, той знову розтягує.

ПРОФЕСОР

А диво - це коли фокуси по-чуть-
чуть. За контрактом - щотижня. До
весни, розумієте?

Дам'ян дає йому люльку. Професор бере, підносить до рота.

ПРОФЕСОР

Ой, а що ж ви дамі не пропонуєте?

Протягує Оксані, та сахається як чорт від кадила. Професор
здивовано дивиться на неї, на люльку, нюхає підозріло.

ПРОФЕСОР

Ой, я напевно, теж не буду.

Віддає Дам'яну.

ПРОФЕСОР

То ми як? Домовилися?

МАГИ (ХОРОМ)

Ні, не домовилися!

ПРОФЕСОР

Ну що ж. Прикро. Шоу закриємо, факт викриття вселенського зла згенеруємо штучним інтелектом. На вас всіх накладемо штраф. Там буде сім нулів, не менше. Міст, дорогу і трансформатор тут побудують після третього прищестя. А якщо надумаете про берилій комусь ляпнути...

Лесик, крізь кашель.

ЛЕСИК

Я ляпну обов'язково. У мене є підписники...

ПРОФЕСОР

Ляпни-ляпни. Тоді всі твої трое підписників дізнаються про твою справжню породу. Не дуже навіть благородну. Будуть потім запитувати - чи ти є людинка, чи ти є маленька собачка? (вовчиця гарчить) Да, Лесик? Здамо тебе на опити і довгі роки вчені будуть з'ясовувати звідки в тебе з'явився собачий ген. А поміж опитами будемо тебе в клітці возити, людям показувати. Як мутанта. От тоді і прийде до тебе слава.

Лесик стогне і кашляє.

ДІД МІНА

Циц! Я мовчати не буду! Зараз вже не ті часи, що були раніше.

ПРОФЕСОР

Не треба мені тут цицкати. Зараз такі часи, що ви і в страшному сні не бачили. Не будете мовчати - село виселим у чорнобильські хрущовки, а заповідник перетворимо на поле Вердена. І всіх ваших оцих друзів (показує на Муха) - здамо в

державний розплідник.

ДАМ'ЯН

А мене чим заткнете? Криміналу в минулому не маю. Собачих генів теж. Встану і піду собі. Коли захочу. А потім візьму і журналістам іноземним дам інтерв'ю. Що на поліському заказнику нелегально експериментують з ядерною зброєю. Да, професор?

ПРОФЕСОР

Ха-ха-ха. Мольфари не хворіють, але здається вони таки смертні. Ні-ні, я не погрожую. Вам - не. Для вас у мене є щось інше.

Професор витягає з кишені бурштин. Дам'ян дивиться на нього як Горлум на перстень.

ПРОФЕСОР

Я знаю навіщо ви тут. І навіщо вам оце треба. (показує очима на бурштин). І я також знаю, що ви це силою забрати не можете, інакше воно не спрацює. Ви маєте цей камінчик отримати в чесному поединку. Як переможець.

Ховає бурштин у кишеню.

ПРОФЕСОР

Тож, всім дякую за увагу. Працюємо по накатаній схемі. А я пішов.

Встає, проходить повз портрет, дивиться.

ПРОФЕСОР

Як там ваш Микола?

Всі мрачно мовчать. Професор робить іконі «козу».

ПРОФЕСОР

У-тю-тю.

З боку ікони звучить страшне потойбічне сичання (шипіння) і починає рухатися рушник. Переляканий Професор швидко виходить.

СЦЕНА П'ЯТА

Якийсь час всі мовчать. Мовчання переривається лесиковим кашлем.

ДАМ'ЯН

Лесик, а що це за пурга з собачими генами? Ти що і правда вовкулака?

ОКСАНА

Ти нам краще розкажи нашо тобі бурштин, поки чарівна люлька діє.

Деякий час Дам'ян намагається якось уникнути наступного монолога, затикає собі рот руками, бігає по світлиці, нарешті надягає на голову глечик і приречено сідає на табуретку.

ДАМ'ЯН

Більше як сімсот років тому на ворожбитів в усьому світі почалося полювання. Багато було вбито і лише маленька частина заховалася в Карпатах. (бобер знімає глечик з голови Дам'яна)Ті давні мольфари мали велику силу. Могли рухати тектонічні плити, вчиняти землетруси і виверження вулканів.

Дам'ян сумно вздыхає. До нього зворушливо притуляється Мох, Дам'ян його обіймає.

ОКСАНА

З такою силою і ядерної бомби не треба.

ДАМ'ЯН

Але вони мусили ховати свої вміння і з часом розгубили дар.

ОКСАНА

То сучасні мольфари це фігня?

ДАМ'ЯН

Сама ти фігня. Щось ще вміємо. Приворожити на смерть, на хворобу, зробити любовний приворот – як плюнути.

ОКСАНА

Таке і я вмію. А конкретно?

ДАМ'ЯН

Ну наприклад, знаю таку примівку,
що гадюка може потріскати як
ковбаса.

ДІД МІНА

То чого не примовив, коли професор
тут сидів?

ДАМ'ЯН

Бо по-перше, то є великий гріх. А
по-друге - це нічого б не змінило.
Професор лише виконавчий продюсер.

ОКСАНА

Кароч, бурштин тобі нашо?

ДАМ'ЯН

(мрачно)Щоб набути реальної магії
я маю продати душу темним силам.
Камінь з архаїчною букашкою
поверне мені силу тих давніх
мольфарів. І душа при мені
лишиться.

ДІД МІНА

І нашо це тобі?

ДАМ'ЯН

Хай буде.

ДІД МІНА

Сиву чуприну відростив, а ведеш
себе як наш дурний Семен.

ДАМ'ЯН

Справжнім мольфаром, як і
священником стають в 66 років. От
мені якраз післязавтра стукне.

ОКСАНА

Це коли з секса, бокса і джаза
лише джаз лишається?

Лесик намагається сміятися, але закашлюється.

ДАМ'ЯН

Оксанко, якщо захочеш, я тобі
такий джаз покажу, що ти після

цього два кулака в писок зможеш
запхати.

ОКСАНА

Не обіцяю, але подумаю.

ДІД МІНА

Будете кокетничать, коли поймаем що
далі робити!

ДАМ'ЯН

Коли я отримаю той бурштин, то не
буде мені рівних серед чаклунів. І
ні професор, ні той, хто за ним
стоїть навіть пукнути не зможуть в
мою сторону. Да, друже?
(звертається до Моха).

Лесик знову починає заходитися кашлем.

ЛЕСИК

(марить) Я є людинка і я є
маленька собачка. Але я не мутант.
Я не хочу в клітку. Не ображайте
мене.

Всі уважно дивляться на Лесика. Оксана притуляє йому руку до
лоба.

ОКСАНА

Він весь горить.

ДІД МІНА

Берилій – токсичний метал. Якщо
добре надихатися тою пилюкою, то
можна і дуба врізати.

Оксана шикає да діда Міну. Вовчиця починає лизати Лесику лице.
Світло починає блимати і гуде як при низькій напрузі.

ЛЕСИК

Я не хочу помирати. Я хочу стати
знаменитим.

ДАМ'ЯН

Бач, який чутливий.

ДІД МІНА

То не шуткі. Якщо не зробити щось,
то буде бериліоз.

ОКСАНА

Я бачу.

ДАМ'ЯН

Що ти бачиш?

ОКСАНА

Легені його бачу.

ДАМ'ЯН

Два дні не попила і вже бачиш?

ДІД МІНА

Я давно вже їй замість самогону
настоянку з трав даю. Воно на смак
як алкоголь, але градусів там
немає.

Світло замикає, стає темно.

ЛЕСИК

Дайте і мені самогону!

Бобер запалює свічку.

ДАМ'ЯН

Чую, лихим пахне.

ОКСАНА

Дуже пахне. Тре викликати швидку.

ДІД МІНА

Ви смієтеся? До нас навіть хліб не
завозять.

ОКСАНА

Нехай вертоліт присилають, чуєте?

Дам'ян дивиться на телефон.

ДАМ'ЯН

Зв'язку немає.

ОКСАНА

А старлінк?

ДАМ'ЯН

Як електрики нема, то і старлінк
не робить.

ЛЕСИК

Приведіть мені мою собачку!
Я на ній женитися хочу перед
смертю.

ОКСАНА

Ой, біда-біда.

Лесик сповзає на підлогу, обнімається з вовчицею.

ДІД МІНА

Бобер! Неси йому заморожену щуку з
холодильника.

ДАМ'ЯН

Він не буде її їсти.

ДІД МІНА

То до лоба прикладати. А ти ходи
зі мною в хлів у мене там
тракторний мотор і велосипед.

ДАМ'ЯН

Ти хочеш кудись поїхати на
велосипеді з тракторним мотором?
Оксана, ану подивися чи у діда
Міни з головою все в порядку?

Хоче помацати діду Міні лоб.

ДІД МІНА

Ох, Дам'ян... Щось мені підказує, що
з такими мозгами як у тебе дуже
небезпечно мати бурштин з древньою
букашкою.

За вікном вдяряє блискавка, гремить гром.

ЛЕСИК

(слабким голосом)
У-у-у-у.

ВОВЧИЦЯ

У-у-у-у.

СЦЕНА ШОСТА

У світлиці стоїть зроблена з велосипеда, підключена до
тракторного мотора динамо-машина. Мох сидить верхи і крутить
педалі, виробляючи світло. Дам'ян і Дід Міна колупаються біля

радіоприймача, кряхтять. Бобер бігає навколо, допомагає.

ДІД МІНА

Я йому покажу «Піонерську зорьку».
Ось тут зажимай.

Дам'ян щось зажимає, йдуть іскри, Дам'ян і дід Міна відкотуються один від одного.

ДАМ'ЯН

Йоб твою мать! Не буде воно працювати.

ДІД МІНА

Буде.

ДАМ'ЯН

На хіба тобі той радіоприймач?
Хочеш послухати вечір привітань?

ДІД МІНА

Тихо, тихо. Зажимай! Поки ваш той старлінк зарядиться, я спробую зловити на низьких частотах допомогу.

Нарешті в радіоприймачі чути шипіння.

ДАМ'ЯН

О, маєш собі Теодора Кукурудзу.
Яка з цього паяльника може бути допомога?

В приймачі чути звуки пісні Теодора Кукурудзи «День народження у тебе».

ДІД МІНА

У нас в районі міліція по рації балакає.

ДАМ'ЯН

Ну впіймаєш ти розмову, що далі?

ДІД МІНА

А далі ми почуємо де вони є, бо вони називають пункти куди йдуть на виклик. І якщо десь тут поруч, то я маю сигнальний вогонь. Бабах! І вони будуть знати, що до нас треба їхати.

Крутить радіо, перемикаються різні канали в перемішку з шипінням. Знову звучить якась дурацька музика. Заходить Оксана з каструлею, з якої йде пара.

ОКСАНА

Ви тут всі йобнулися чи шо?

ДАМ'ЯН

Я дулю під пахву не ховав. Нашо так матюкаєшся?

ОКСАНА

Тут не поматюкаєшся. Лесик поки дихав над бульбою таке наговорив, що мені срочно треба випить. А ви тут пісенькі слухаєте. Картошку будете?

ДАМ'ЯН

З берилієвими соплями? Подякував. Миколі скорми. Так що він там наговорив?

Оксана підходить до портрета, відвертає рушник і ложкою годує Миколу. Чути лише чавкання. Оксана відвертається, щоб не дивитися.

ОКСАНА

Белькотів, що баба була мокрою тряпкою у дитинстві, щоб він на вовчика не перетворювався. У підвалі тримала, якщо не слухався.

ДАМ'ЯН

То він таки вовкулака?

ОКСАНА

А бог його знає. Може бред, а може і правда. Недаром його ваша собачка полюбила.

ДІД МІНА

А то не собачка, а молода вовчиця. Я її два роки тому цуценятком у ямі знайшов. Браконьери.

Шипіння нарешті переривається розмовою по рації. Глядачі можуть одночасно читати розмову на екрані біжучим рядком. Звучить голос, змінений ефектом штучного тонування.

ГОЛОС ПК

Не треба мені ніяких пояснень. Ми домовлялися, ти гроші взяв. Ми мали б запускати навесні, тепер треба діяти негайно.

ПРОФЕСОР ПК

Непередбачувані обставини. Ваша людина не закомуфлювала вхід.

Оксана від несподіванки випускає з рук каструлю.

ДІД МІНА

Професор!

ДАМ'ЯН

Тихо, нічого не чути.

ГОЛОС ПК

Якби ти гроші не крав і платив тим придуркам як треба, вони б і не пішли шукати ніяких входів.

ДІД МІНА

Придурки - це ви.

ПРОФЕСОР ПК

Шеф, все йде по плану.

ГОЛОС ПК

По якому плану? Де гарантії, що вони в ООН не повідомлять?

ПРОФЕСОР ПК

Ну, по-перше хто їм повірить? А по-друге село без зв'язку, без електрики. Хіба в рельсу постукають.

ГОЛОС ПК

До запуску все готово?

ПРОФЕСОР ПК

М-м-м-м майже.

ГОЛОС ПК

Щось не чую впевненості.

ПРОФЕСОР ПК

Матеріалу достатньо, щоб пів-
області здуло.

ГОЛОС ПК

Тоді слухай уважно. Сьогодні рівно
о 12 ночі...

Мох втомлено падає з велосипеда, чути шипіння радіопротравача,
він вимикається. Дам'ян дивиться на бобра.

ДАМ'ЯН

Чого дивишся? Бігом!

Бобер намагається залізти на велосипед, але ноги не дістають до
педалей. На велосипед залазить Оксана, починає крутити. Радіо
знову шипить. Дід Міна шукає канал, але звучить лише якась
драматична музика. Нарешті знаходить.

ГОЛОС ПК

Якщо підведеш - знайдуть тебе у
лісі повішаним вниз головою.
Голим. Без крові. Кінець зв'язку.

Чути шипіння. На екрані включається годинник, який голосно
відраховує секунди. На годиннику 22 00. Далі все відбувається як
в уповільненому відео. Оксана крутить педалі, світить ліхтар.
Інші починають монтувати все для шоу - запалюють свічки,
встановлюють триногу-тримач для телефону. Ставлять посеред
світлиці табуретку. Нарешті виснажена Оксана падає з велосипеда,
Дам'ян встигає її підхопити на руки. Романтична сцена - вони
дивляться одне на одного.

СЦЕНА СЬОМА

На табуретці сидить Дам'ян, Оксана, пудрить йому лице. Бобер
налаштовує триногу. На великому екрані ми можемо бачити Дам'яна,
який готується до виступу. На годиннику 23 00.

ДАМ'ЯН

Часу нема.

ОКСАНА

Є сигнал. У нас рівно година.

Видно як за вікном злітає сигнальна ракета.

ОКСАНА

Даремно Дід Міна бабахнув. Це
скоріше Професор побачить, а не
служби.

ДАМ'ЯН

Коли Професор наш запис в онлайні побачить, то тоді нам дуже треба буде якась допомога.

ОКСАНА

Все, вмикаю стрім! За сигналом Бобра - починай.

Оксана залазить на велосипед, починає крутити педалі, на Дам'яна світить прожектор. Бобер гамселить кришками. На великому екрані ми бачимо стрім зі сторінки Лесика. Починаються коментарі, які з'являються внизу екрана з характерним звуком: «Лесик, як ти змінився», «Шо це за старий пердун?», «Лесик, побрий бороду»

ДАМ'ЯН

(протищає горло) Дорогі друзі! У мене для вас важливе повідомлення. Лесик у важкому стані. Він надихався тяжких металів і помирає від запалення легень.

Коментарі: «Сбать, як смішно», «Чорний кокаїн - він такий», «Надихався легень і помирає від металу» Дам'ян озиряється на звуки повідомлень.

ДАМ'ЯН

Що це клацає весь час?

Коментар «То клацають твої вставні зуби». Кількість переглядів протягом наступної сцени зростає.

ОКСАНА

Продовжуй, ти в ефірі. Зараз нам сигнал заблокують.

ДАМ'ЯН

Всі ви знаєте, що ми тут рятуємо Дідове озеро. Але ситуація змінилася.

Коментарі «Тепер озеро рятує вас?» «Пояснювальну бригаду сюди»

ОКСАНА

Переходь до суті!

ДАМ'ЯН

Рівно за годину Професор і його посібники приведуть у бойову

готовність ядерну зброю! Реагувати
треба негайно! Треба поширити це
відео і повідомити всі служби!

«Лол, по ходу дед обкурувся», «А я думал – сова». Оксана
зривається з велосипеда, сідає Дам'яну на коліна, щоб їх було
видно разом у кадрі. Прожектор згасає і вони опиняються в
романтичному оточенні свічок.

ОКСАНА

Ми з'ясували, що на території
заповідника відбувався
несанкціонований видобуток
берилію! Це рідкісний метал, з
якого виробляють головку для
ядерної боеголовки.

Коментарі «Ого яка ляля», «Обережно, киця, зараз в діда головка
рване», «Покажіть нам як ракета входить в пускову установку».
Багато людей посилають сердечки.

ДАМ'ЯН

Менше ніж за годину може статися
невиправна трагедія!

Сигнал на екрані зникає. Оксана вскакує.

ОКСАНА

Бляха! І що ти встиг сказати?

ДАМ'ЯН

Я б усе встиг, якби ти зі своєю
головкою не влізла!

Заходить Дід Міна з піднятими руками, за ним в костюмі хімічного
захисту з пістолетом йде Професор. В іншій руці тримає ядерний
чемоданчик.

ПРОФЕСОР

Добрий вечір цій хаті. Усі, прошу
дуже, стали до стіночки і підняли
ваші ручки.

Усі мовчки стають до стіни. Професор сідає на табуретку.

ПРОФЕСОР

А де Лесик-песик?

ДІД МІНА

В літній кухні без свідомості.

ПРОФЕСОР

Ну що ж, друзі. Шоу підходить до свого завершення? Зло перемогло. Та-та-тата-тата! (співає програш до піонерської зорькі) За п'ять хвилин я натисну на оцю кнопочку і ви навіть не помітите, як розпадетесь на атоми. Больно не буде. Наука каже.

Відкриває чемоданчик, там велика червона кнопка.

ОКСАНА

А ви не розпадетесь?

ДІД МІНА

Такі лише на гівно розпадаються.

Дам'ян сміється.

ПРОФЕСОР

Но-но. Все під контролем. У мене тут бункер. Під вашим носом. Витримує прямий удар. І харчів на півроку.

ДІД МІНА

Нашо це вам? Тут же облако чорнобильське таке підніметься, що сто років ніхто не зможе жити.

ПРОФЕСОР

А все тому, що треба цінувати людей науки. Я роками досліджував цю зону, в усі державні інстанції повідомляв який тут скарб під землею лежить.

ДІД МІНА

Щось я ніколи про вас не чув.

ПРОФЕСОР

А хто ти такий щоб про мене чути?

ОКСАНА

Да про вас, по ходу ніхто не чув.

ПРОФЕСОР

Ті, хто треба – почув. А я так

хотів вітчизні допомогти... Тут матеріалу – можна пів землі розвалити. Були б найсильнішою державою. Всі б боялися, поважали. Ну што ж. Не треба, так не треба. Знайшлися люди розумні.

ДАМ'ЯН

І на кого ж ці люди працюють?

ПРОФЕСОР

Розумні люди на себе працюють. Завтра в нас вже буде інший президент. І інші правила гри на цій планеті. Але ви цього не побачите.

Рація в Професора починає шипіти.

ГОЛОС ПК

Повна бойова готовність. Можна починати.

ПРОФЕСОР

Наказ зрозумів. (до всіх) У вас ще дві хвилини, щоб в погріб залізти і там бахнути самогону перед смертю. А я пішов.

Професор тягнеться до червоної кнопки. Відкриваються двері, заходить Лесик.

ЛЕСИК

У мене виріс собачий хвіст.

Забігає Вовчиця, починає гарчати, Дам'ян кидається до Професора, той хапає Оксану, приставляє пістолет їй до скроні, тягне до вихода.

ПРОФЕСОР

Ще крок і застрелю. Лесик з песиком – до стіни! Хотів все достойно зробити, так не дали. От що за люди?

Проходить повз портрет, з-за рушника зненацька з'являються чорні лапи і починають за вуха тягнути Професора догори. Професор випускає Оксану, пістолет, істерично кричить, але чемоданчик не випускає. Дам'ян кидається до Оксани, обіймає, Вовчиця кидається на Професора, Професор натискає на червону кнопку, Мох від

страху пердить на свічку і у світлиці роздається вибух після спалаху. Стає темно. Тиша.

ЕПІЛОГ

На великому екрані йде випуск новин.

ДИКТОР (КА)

Несподіваною виявилася розв'язка битви магів і чародіїв за порятунок Дідового озера. Менше трьох місяців знадобилося нашим фіналістам, аби з'ясувати реальну причину катастрофи на водоймищі. Там, де шукали втручання потойбічного лиха, знайшли банальну необачність місцевих мешканців. Винуватцем пересихання озера став мешканець села Кованки Семен Руль. Саме він самовільно перемістив величезний камінь, який тримав греблю і використав його у господарстві за іншим призначенням. Внаслідок цього відбулося розливання озерної води по периметру заказника, що також спричинило розмивання ґрунтів і руйнацію моста. Камінь повернули на місце, Семену винесли догану, у знак подяки за пророблену роботу фіналістів нагородили пам'ятними дипломами і сертифікатими у спалон. Науковці констатують, що рівень води в озері збільшився і динаміка залишається позитивною. Будьте уважні і пам'ятайте! Не треба порушувати баланс у природі, оскільки це може спричинити катастрофічні наслідки.

Десь на середині цього монолога, картинка зменшується і стає зображенням у телевізорі Діда Міни. Тепер це нова плазма на стіні, яка дає якісне зображення і звук. Дід Міна виключає плазму пультом, дивиться на Бобра.

ДІД МІНА

От так, дорогий друже. Все як завжди. Зам'яли. Наших героїв навіть імена не назвали. Добре хоч

трансформатор поставили. Дороги і моста як не було, так і не буде. Але може воно і на краще. Зробили заповідник закритою зоною, щоб не лазили тут всякі «дослідники». Нам з тобою телевізора подарували, за мовчання. А ми нікому нічого і не скажем, бо хто нам повірить? (до глядачів) От ви б повірили, що у вас під носом ядерну зброю зробили і навіть на кнопку натиснули? Отож. А якби дурний Семен камінь не прибрав, то не було б ні мене, ні вас. Торф'яне озеро пішло у ґрунтові води і змінило хімічний склад берилієвої руди. Її формула стала неактивною для військових цілей. І ракета не полетіла. А що Лесик?

Виходить Лесик, під ручку з Вовчицею, на ньому – маска вовка, і хвіст.

А Лесик після цієї історії на пару з молодю жоною став відомим квадробером. Деколи дзвонить і хвастається кількістю підписників. Тільки жаліється, що на магнітні бурі починає у хвості ломити.

Лесик з вовчицею йдуть.

Мох пішов очищати озеро. Бо так як торф'яна вода руднікі попсувала, так і руднікі торф'яну воду. Років десять очищати буде. Як закінчить – обіцяв повернутися.

Професора сожрав Микола. (з-за рушників чути відрижку, дід Міна з Бобром перелякано здригаються) Того, хто за Професором стояв так і не впіймали. Стільки тут тунелів під землею, що чорт лисий сховається. Але не дуже то і ловили.

А що Дам'ян з Оксаною?

На сцену виїжджає банер Параски Горицвіт «Криворівня» з сердечком для фотографування. В середині сердечка стоять лицем один до одного Дам'ян і Оксана.

ДАМ'ЯН

Обіцяю Оксано так хранити тобі
вірність, як всі ці роки я хранив
свою цноту.

ОКСАНА

Господи, а нашо ж ти 66 років
цноту хранив?

ДАМ'ЯН

Економив енергію для великих
мольфарських справ!

ОКСАНА

І шо, тепер все це «зеконмлене»
мені дістанеться?

ДАМ'ЯН

Ой, Оксана, бережися.

Оксана весело скрикнувши тікає, Дам'ян за нею женеться. За
сценою чути зойк Оксани і сміх Дам'яна.

ДІД МІНА

А що бурштин? А бурштин сожрав
Микола разом з Професором. Так
сказать, в чесному поединку
заволодів призом... Чесно вам скажу,
я його трошки боюся... Але якщо
регулярно кормити, то він мене не
турбує.

З-за ікони чути шипіння, сичання і страшний стукіт. Дід Міна і
Бобер перелякано переглядаються і кидаються до портрета з
каструлями. З-за рушників простягається страшна чорна рука.

КІНЕЦЬ

Штутгарт 2024.

PS. Режисера, який це дочитає і не поставить – сожре Микола.

П'єсу створено в рамках V Лабораторії НСТДУ (2024)